

SFIDI

_číslo 07 / 2015

_škola

_farnosť

_ihriskó

_dom

_informačník

_Miništrantská chata

_Rozhovory o muzikáli

_Vianočné zamyslenia

_téma: Vianoce

Úvodník

V tomto predvianočnom čase sa chcem s vami podeliť o myšlienku, ktorá ma oslovila a môže nám pomôcť umiestniť podstatné a dôležité veci na správne miesto.

Pánom nášho života aj prichádzajúcich Vianoc je Boh! Nie predstavy o Vianociach. Možno by preto nebolo zlé zastaviť sa. Odovzdať svoje plány,

zhon, obavy a strachy Bohu a pripojiť sa k Máriinu: „Hľa služobnica Pána; staň sa mi podľa tvojho slova“ (Lk 1,38).

Toto nie je pasivita, ale postoje očakávania a pripravenosti. „Dávam ti, Pane, priestor, aby si ty konal v mojom živote.“

A Boh môže a chce robiť nové veci! Chce sa nanovo narodiť aj v tvojom srdci. Nevadí mu chliev tvojich slabostí. Jediné, čo mu bráni je tvoj pocit vlastnej dôležitosti a nenahraditeľnosti, tvoj strach alebo to, že od tohoročných Vianoc už vôbec nič nečakáš...

Všetkým vám vyprosujeme požehnané a milostiplné Vianoce.

Miništranti načas opustili úrad

Víkend tretej adventnej nedele išli stráviť 20 naši miništranti na chatu Ranč pri Čiernom Balogu. „Bolo tam super, zabavili sme sa. A najviac sa mi páčilo obnovenie miništrantského stupňa.“ Zaspomínal si po pár dňoch začínajúci animátor Jakub. Okrem tradičných hier, posedení, duchovného programu, večernej hry, prípravy spoločného stolovania, umývania riadu, skúšky odvahy... dotvárali atmosféru mladší animátori a dvojica Janov – kuchárov so svojimi dobrotami. Chalani si našli stále niečo, pri čom trávili spoločne čas a aj bez bitky a kriku. Jeden z mladších miništrantov opísal svoje zážitky takto: „Najviac sa mi páčilo získavanie mapy a hra šatky. Dobré bolo, keď sme hrali kocky a Lacko nič nehodil zo šiestimi kockami.“ Niektorí z chlapcov

poslúžili na chate aj svojimi hudobnými talentami. Pri miništrantskom formovaní nám pomáhala hra Milionár. Vyzerala celkom jednoducho, ale iba jednému z účastníkov sa podarilo prísť ku miliónovej hranici. Tohoročnou novinkou bola Rekvalifikácia miništrantského stupňa pred kvalitne

odetou dvojčlennou porotou. Preverila nejedného služobníka oltára. Pomaly do programu zapadla už aj rorátna sv. omša, ktorá je krásnym symbolom prichádzajúceho Krista, ako svetla svietiaceho vo tmách. Na záver sa chalani celkom činili aj pri upratovaní priestorov chaty a niektorí si aj zasúťažili, aby sa mohli vrátiť domov Ladou Nivou. Takto obnovení sa miništranti vrátili znova do každodennej služby.

13 rokov pod ochranou Panny Márie Pomocnice kresťanov

Tento rok sme si pripomenuli 25. výročie príchodu komunity saleziánov do Sásovej. Trvalo však ešte niekoľko rokov, kým saleziánske dielo získalo podobu, ktorú poznáme dnes. Saleziánska farnosť začínala v byte na Javorníckej ulici, ktorý dnes obývajú sestry saleziánky. V roku 1997 sa podarilo dostavať saleziánske stredisko, dnes už typický „žltý dom“, v ktorom dodnes prebiehajú stretnutia a všetky aktivity. Prvých päť rokov sa v ňom slúžili aj sväté omše - v dnešnom bare stála malá kaplnka, ktorá sa po

otvorení dverí do herne zmenila na provizórny chrám s bielymi stoličkami a drevenými lavičkami.

V lete roku 2001 diecézny biskup Rudolf Baláž posvätil základný kameň kostola a 21. decembra 2002 konečne stál Kostol Panny Márie Pomocnice kresťanov podľa návrhu Ing. arch. Mariána Sitarčíka. V krásnom novom kostole plnom veriacich otec biskup pri posviacke prejavil obdiv nad stavbou slovami: „V našej diecéze je za posledné roky postavených asi 40 nových kostolov, ale tento je jeden z najlepších.“

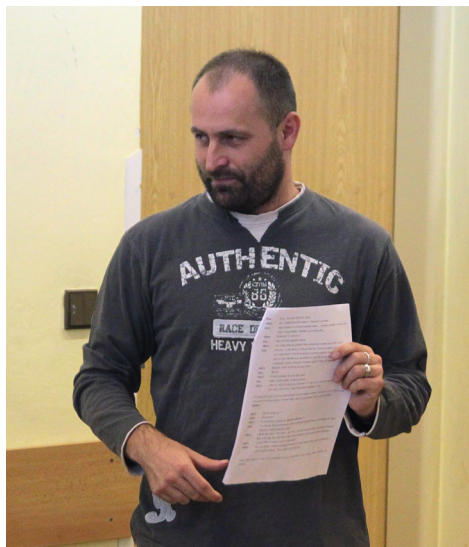
Vnútro kostola skrýva mnohé symboly. Lavice umiestnené do polkruhu stavajú do centra oltár, na ktorom sa pri každej svätej omši sprítomňuje Kristova obeta. Nad oltárom visí kríž, za ktorým vystupujú posledné slová Ježiša, a zároveň reprezentuje samostatné zastavenie po stranách rozmiestnenej krížovej cesty. Sedem stĺpov podopierajúcich chór symbolizuje sedem sviatostí a stabilitu Cirkvi. Bohostánok zobrazuje pelikána,

ktorý kŕmi svoje deti vlastnou krvou, tak ako Kristus dáva nám svoje telo a krv za pokrm. Stôl slova predstavuje neopracovaný kameň, v ktorom sú vložené dokonalé tabule Božích prikázaní. Pripomínajú, že Boh vkladá dokonalé Božie slovo do nedokonalých stvorení, aby ich pretváralo. Zľava sa na veriacich znáša pohľad sochy Panny Márie Pomocnice kresťanov, vždy tak blízkej ochrankyne dona Bosca a dnes i nás, pokračovateľov jeho diela.

Rozhovory o muzikáli

Salezián Juraj Koval': Muzikál je môj sen aj prostriedok výchovy

Na januárový sviatok dona Bosca mladí pripravujú muzikál *Bez matky to nejde*. Úlohy režiséra sa zhostil salezián Juraj Koval'. V krátkom rozhovore približuje, ako prežíva prípravu a čo pre neho tento projekt znamená.

Čo ťa podnietilo k rozhodnutiu nacvičiť v Salezku muzikál?

Muzikál je môj sen, ktorý začnem snívať hneď, ako sa predchádzajúci skončí. Keď som počul ešte vlani, že v Bystrici sú mladí, ktorí majú radi divadlo, začal som tento sen snívať ešte viac. A pre mňa je to jeden z najúčinnějších prostriedkov výchovy. Vážne.

Odkiaľ si čerpal námet a čím ťa oslovil?

Toto hudobné divadielko priniesli saleziáni na Slovensko, keďže jeho autorom je spolubrat z Talianska. Pred tromi rokmi som ho výrazne upravil tak, aby sedel slovenskému divákovi. Oslovil ma samotný nápad autora - otočiť celý don Boscov život na ruby - a jeho veselé spracovanie. Oslovuje ma konečné poslanstvo, ako to môže v živote človeka dopadnúť, keď chýba mama.

Toto predstavenie už prebehlo pod tvojím vedením v bratislavkej Trnávke. Je niečo špecifické v banskobystrickej verzii?

Samozrejme. Každé stredisko má niečo špecifické, vlastné. Má svoj vlastný štýl, humor, iných ľudí a to sa hneď premietlo aj do mojich úprav v scenári tak, aby si prišiel na svoje banskobystričský divák. Neodolal som a dorobil aj dve nové pesničky. Verím, že tento muzikál ešte viac posunú dopredu.

Ako prebiehali doterajšie prípravy? Aké sú tvoje očakávania?

Prípravy sú stále v plnom prúde. Teraz je to dosť o nácvikoch, cibrení prejavu, gestikulácie, komunikácie s publikom a tak ďalej. No a očakávaní mám mnoho. Najviac však dúfam, že toto dielo viac spojí ľudí v našom stredisku aj v rôznych generáciách a že vnesie ešte viac života, nadšenia, radosti zo spoločnej tvrdej práce, do ktorej je

zapojené celkom pekné množstvo ľudí.

Čo považuješ za najťažšie pri režirovaní?

Keď herci neprídu s naštudovanými textami na nácvik, lebo to výrazne spomaľuje prácu.

Čo ťa, naopak, najviac teší a povzbudzuje?

Najviac ma teší, keď vidím, že ľudia, ktorí sa do toho pustili, si to zobrali za svoje. Skutočne prichádzajú a majú snahu načúvať môjmu sekírovaniu... :-) Povzbudzuje ma samotný fakt, že sa do toho oplatilo pustiť, lebo je to niečo pekné, čím naše stredisko teraz žije a podporuje to ľudí v kreativite, spoločnej zodpovednosti a v rodinnej atmosfére.

Na nácvikoch ma povzbudí radosť tanečníčok, prezrádza choreografka muzikálu Katka

Muzikál Bez matky to nejde netvorila len herci - neoddeliteľnou súčasťou tohto žánru je samozrejme tanec. Za choreografiami, ktoré v ňom uvidíte, stojí Katka Lafférová. V rozhovore porozprávala o svojej tvorivej práci.

Ako si sa dostala k práci na muzikáli?

Konkrétne do tohto projektu ma zavolať Juraj Koval', SDB. Na začiatku som si to musela premyslieť, ale keďže tanec milujem a rada tvorím, dlho to netrvalo a súhlasila som.

Čo sa snažíš predovšetkým vyjadriť v jednotlivých tancoch?

Keďže ide o muzikál, tance dotvárajú jednotlivé scény. Majú vyjadriť atmosféru a podčiarknuť dej.

Ako prebiehajú spoločné prípravy choreografií?

Juraj mi pošle pieseň a povie svoju základnú predstavu o tom, čo má tanec vyjadriť. Ja sa jeho predstavy snažím pretaviť do choreografií. Potom prebieha nácvik, kde s tanečníkmi

spoločne tance dotvárame.

V predstavení hrá hlavnú úlohu tvoj manžel Marek. Skúšate spolu tvoriť a cvičiť aj doma?

Trošku :-)

Čo sa ti zdá doteraz ako najťažšie pri nacvičovaní?

Z môjho pohľadu je najťažšie zladenie termínov nácvikov. Je temer nemožné nájsť taký termín, ktorý by

vyhovoval všetkým. Je pre mňa trochu demotivujúce, keď na nácvik nepríde ani polovica tanečníčok. Ale na druhej strane chápem, že toho majú veľa.

Čo ťa, naopak, najviac teší a povzbudzuje?

Keď je dobrá nálada na nácvikoch, keď to tanečníčky baví a tancujú s radosťou a chuťou. Samozrejme, najväčšou odmenou je konečný výsledný efekt.

Tretí jazyk lásky detí: Pozornosť

Štvorročná Sára ťahá mamičkinu nohu. „Mami, poď sa so mnou hrať!“ - „Teraz sa hrať nemôžem,“ hovorí Jana. „Musím dokončiť zemiakový šalát. Budem sa s tebou hrať potom. Choď sa na chvíľu hrať sama a potom spolu niečo vymyslíme.“

O pár minút je Sára späť a opäť sa dožaduje mamičky. Jana odpovedá: „Zlatičko, povedala som ti, že musím najprv dokončiť tento šalát. Pekne bež a ja za tebou o pár minút prídem.“ Sára odíde z kuchyne, ale neubehnú ani štyri minúty a už je späť. Nakoniec je zemiakový šalát hotový a tie dve sa spolu hrajú. Ale Jana vie, že zajtra sa celý scenár bude opakovať. Čo sa od Jany a Sary môžeme naučiť? Je veľmi pravdepodobné, že Sára prezrádza, aký je jej primárny jazyk lásky - pozornosť. Cíti sa milovaná vtedy, keď sa jej matka naplno venuje. Je to pre ňu také dôležité, že sa znovu a znovu vracia. Lenže Jana jej opakovanú pozornosť vníma ako vyrušovanie. Pokiaľ sa Sára dožaduje svojej mamičky príliš dlho, môže ju mamička nakoniec poslať do izby, nech sa osamote spamätá, a tým dá Sare pravý opak toho čo potrebuje.

Je vôbec možné vyjadriť dieťaťu lásku a pritom ešte zvládnuť všetku prácu? Pokiaľ by Jana poskytla Sare pätnásť minút pozornosti predtým než sa pustila do práce, pravdepodobne by ho pripravila v klude. Keď je citová nádrž dieťaťa prázdna a nedoplní ju nič iné než pozornosť, dieťa urobí takmer čokoľvek, len aby dostalo čo potrebuje. Najdôležitejším faktorom pozornosti nie je samotná udalosť, ale to, že niečo robíte spoločne, že ste spolu. Pokiaľ máte niekoľko detí, musíte sa snažiť nachádzať príležitosti, kedy s každým z nich môžete byť osamote. Nie je to jednoduché, ale je to možné.

Autor Gary Chapman v knihe Päť jazykov lásky pre deti ďalej vysvetľuje, ako hovoriť s deťmi o svojich myšlienkach a pocitoch.

Zamyslenie Daniela Heviera

Mystérium Vianoc sa nám mení pred očami na „Viacnos!“ Obézny Santa Claus v červenej kombinéze už nevie, do akých veľkých a koľkých kamiónov by napchal všetky tie darčeky, ktoré si užňo objednávali marketingovo zmanipulované deti. Škoda, že sa aj v slovenčine tento sviatok viac nepridržá mena toho, podľa ktorého bol nazvaný napríklad v angličtine: Christmas. Kristov deň.

Nemajte mi to, prosím, za zlé, ale neviem, nemôžem a nechcem hovoriť o Vianociach z hľadiska nejakého abstraktného, univerzálneho (a nezáväzného) humanizmu. Vianoce vnímam ako kresťan, aj keď ich rád doprajem aj ľuďom iného vyznania alebo bez náboženskej viery. Aj medzi inteligentnými ľuďmi pretrvávajú názor, že kresťanstvo, tak ako iné jednobozské náboženstvá, sa vyvinuli z polyteistických foriem alebo z pohanského uctievania prírodných javov.

Ak berieme Bibliu ako sväté Písmo inšpirované svätým Duchom, vieme, že to bolo práve naopak. Na začiatku mal človek vzťah s jediným Bohom, tak ako dieťa so svojím Otcom. Až keď sa od neho odvrátil, začal si v studenej prázdnote a opustenosti hľadať náhradných bohov. Ježiš prišiel tento stav opäť prinavrátiť k prirodzenosti. Prišiel manifestovať, a to tak konkrétne, že to už viacej nebolo možné: na vlastnom tele, na vlastnom človečenstve, na vlastnom zrození z ľudskej matky, vlastnej smrti a vlastnom vstaní z hrobu smrti.

Iba dvaja evanjelisti líčia Ježišovo

narodenie. Nevykresľujú to pastelkovo, ako malebnú idylku, ale ako drámu. Svätý Matúš venuje viac miesta Herodesovi ako anjelom. A svätý Lukáš líči túto udalosť cudne, takmer stroho, ale s plachou monumentalitou: „V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva.“

Ako radi by sme ožiarili túto scéneriu umelými reflektormi a davmi komparzistov vo farebných kostýmoch. Ako radi by sme namontovali reproduktory, aby muzikálové pašie zneli ešte optimistickejšie. Ako radi by sme vypravili hromadné výpravy na to miesto, alebo, ešte lepšie, televízne štáby, ktoré by nám v priamom prenose stiahli zrodenie až do obývačky.

Aj tohto roku sa mnohí stretneme na polnočných, alebo na denných omšiach 1. sviatku vianočného. Nebude sa tam dať dýchať, ani hýbať. Pocítíme, aké je to úžasné byť kresťanom, tak ako väčšina tohto národa. Som presvedčený, že na svätého Štefana, prvého mučeníka katolíckej cirkvi, budú kostoly opäť poloprázdne. A pritom nemôže byť prirodzenejšia logika týchto dvoch po sebe nastávajúcich mystérií. Prvý deň zrodenie Božieho syna, druhý deň smrť vyznavača, ktorý toto zrodenie zobral konzekventne, do dôsledkov. Na Vianoce sa Boh narodí ako človek. Na Veľkú noc sa Človek Kristus opäť zrodí ako Boh.

Kruh sa uzatvára. Nádej sa otvára.

Vianočné zamyslenie

Filozof jedného dňa prišiel ku svojim študentom, vybral zo šuplíka nádobu a naplnil ju až po vrch kameňmi. Potom sa spýtal študentov, či si myslia, že je nádoba plná. Študenti s ním súhlasili, že je.

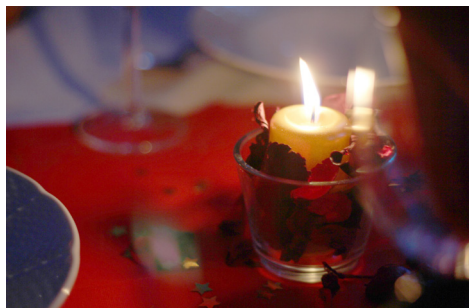
Vybral krabičku s kamienkami a vysypal ich do nádoby s kameňmi, pohrkal nádobou a samozrejme, že kamienky popadali medzi kamene, a spýtal znovu: „Je táto nádoba plná teraz?“ Študenti sa pousmiali a súhlasili, že je. No filozof vybral krabičku s veľmi jemným pieskom a vysypal ho do nádoby. Samozrejme piesok vyplnil aj tie najmenšie medzierky medzi kameňmi. Tentoraz už bola nádoba naozaj plná. Potom povedal: „Touto ukážkou som chcel znázorniť, že život je ako táto nádoba.“

Kamene znázorňujú dôležité veci vo vašom živote ako vaša rodina, partner, zdravie, deti...Všetko, čo je dôležité,

že keby ste to stratili, bolo by to veľmi zničujúce. Kamienky znázorňujú ostatné, menej dôležité veci, napríklad vaše zamestnanie, dom, auto...

A piesok je všetko ostatné, drobnosti. Keď dáte piesok alebo kamienky do nádoby ako prvé, nezostane vám žiadne miesto pre kamene.

To isté platí v živote. Keď budete strácať čas a energiu na drobnosti, materiálne veci, nikdy nebudete mať čas na veci, ktoré dávajú šťastie, ktoré sú skutočne dôležité.

Rady skúseného diabla

Dnešná téma rozhovoru medzi Krutodlakom a jeho synovcom je o modlitbe. Svrabromil dostáva od svojho strýka radu, ako má svojumu pacientovi znechutiť túto mimoriadne účinnú zbraň.

Drahý môj Svrabromil!

Z amatérskych návrhov v Tvojom poslednom liste som pochopil, že je najvyšší čas, aby som sa obsírnejšie rozpísal o bolestivej téme modlitby. Najlepšie by bolo, keby sa Ti podarilo pacientovi úplne v nej zabrániť. Ak je dospelý a len nedávno zbehol

na Nepriateľovu stranu, ako je to aj v Tvojom prípade, najlepšie je ho priviesť k spomienkam na mechanické odriekanie modlitbičiek v detstve.

Reakciou býva často snaha zamerať sa na úplne spontánnu modlitbu, vnútornú, neformálnu a neusporiadanú. V skutočnosti to znamená, že začiatočník sa bude snažiť navodiť si akúsi zbožnú náladu, ktorá so skutočným sústredením vôle a intelektu nemá nič spoločné. Ak sa Ti toto nepodarí, musíš svojho pacienta odvrátiť od modlitby

omnoho nenápadnejšími spôsobmi. Vždy, keď sa obráti na samotného Nepriateľa, sme porazení.

Pomáhaj mu, aby sa neustále zaoberal svojím vnútrom, a snažil sa navodiť si určitý pocit silou vlastnej vôle. Nesmie si však uvedomiť, čo vlastne robí. Ak by sa chcel modliť za odvahu, nech sa snaží cítiť sa odvážne. Ak vraví, že sa modlí za odpustenie, nech sa snaží mať pocit, že mu je odpustené. Prirodzene, ani Nepriateľ nebude medzitým zaháľať. Vždy, keď sa niekto modlí, hrozí nebezpečenstvom, že bezprostredne zasiahne, a tým ľudským zvieratám na kolenách opovrhnutiahodným spôsobom nadeľuje sebapoznanie. No, ak by sa Mu aj podarilo odraziť Tvoj prvý pokus zviešť pacienta z cesty modlitby, ešte stále máš k dispozícii jednu jemnejšiu, zato mimoriadne účinnú zbraň.

Ľudia nemajú skúsenosť osobného stretnutia s Nepriateľom, akej sa my, žiaľ, nedokážeme vyhnúť. Aksapozrieš do pacientovej mysle, keď sa modlí, nič také tam nenájdeš. Ak preskúmaš

predmet, ku ktorému sa obracia, zistíš, že ide o neurčitý objekt s množstvom prapodivných vlastností, podobô Nepriateľa inšpirovaných malbami zachytávajúcimi tú diskreditujúcu epizódu známu ako Vtelenie. Objavia sa tam aj niektoré prvky jeho vlastného spôsobu uctievania.

Poznám prípady, kde to, čo pacienti nazývali svojím „Bohom“, bolo dokonca umiestnené kdesi v priestore – v ľavom hornom rohu ich spálne, vnútri ich hlavy, alebo na križi na stene. Musíš pacienta nasmerovať, aby sa modlil k nemu, k veci, čo sám vytvoril, a nie k Osobe, ktorá vytvorila jeho. Pretože v okamihu, keď pochopí ten rozdiel, ak raz vedome namieri svoje modlitby „nie k tomu, čo si myslím, že si, ale k Tebe, ako poznáš Ty sám Seba“, sme stratení. Takejto situácii, tejto ozajstnej nahote duše v modlitbe, sa však budeš môcť vyhnúť aj vďaka skutočnosti, že ľudia si ju neželajú až tak veľmi, ako si myslia. Existuje totiž nebezpečenstvo, že dostanú viac, ako žiadali!

*Objíma Ťa Tvoj
strýc
Krutodlak

*Výňatok z knihy
Rady skúseného
diabla od
C. S. Lewisa
(vydavateľstvo
Porta libri,
2007, 2013)*

*...pokračovanie
nabudúce...*

Kurz pre rodičov detí do 10 rokov

Manželský pár Leeovcov určite u mnohých opodstatnene vytvára asociáciu s kurzom Manželské večery. Nicky a Sila Lee však okrem toho vytvorili aj ďalší zaujímavý koncept tentokrát pre cieľovú skupinu rodičov detí do 10 rokov.

Ako mladí rodičia, povzbudení a obohatení kurzom Manželské večery, sme sa rozhodli stretávať v menšej skupinke a prejsť spolu Kurzom pre rodičov detí. Samozrejme bez akýchkoľvek nereálnych očakávaní, že z nás budú dokonalí rodičia, no s vedomým, že investovať do výchovy a vzťahu s deťmi má zmysel.

Počas desiatich stretnutí v príjemnej komornej atmosfére sa s nami manželia Leeovci prostredníctvom DVD-nahrávky podelili o svoje dlhoročné skúsenosti s rodičovstvom a výchovou. Predostreli nám pohľad na jednotlivé situácie očami dospelých i detí. Hlbšie sme sa venovali nám aktuálnym témam, uvažovali, diskutovali, vracali sa naspäť v myšlienkach do vlastného detstva, hľadali i dostávali odpovede na mnohé výchovné otázky.

Rozprávali sme sa o tom, prečo je dôležité budovať pevné základy

v rodine, rodine ako o mieste poskytujúcom podporu, zábavu, určujúcom správne smerovanie detí, ako aj o mieste, kde sa deti učia vzťahom.

Venovali sme sa napĺňaniu potrieb našich detí vychádzajúc z konceptu Piatich jazykov lásky podľa Garyho Chapmana.

Dôležitou súčasťou bola aj téma o stanovovaní hraníc pre správanie sa našich detí, ktoré v nich majú rozvíjať sebadisciplínu, rešpekt voči autorite, ako aj pocit bezpečia a istoty. Netreba však zabúdať, že základom pri stanovovaní hraníc musí byť láska bez podmienok.

Veľký dôraz bol kladený aj na potrebu budovania dobrých vzťahov našich detí v rámci rodiny i okolím. Zaujímavé boli rady, ako zvládať prípadný hnev či už náš alebo našich detí. Na záver sme sa zamerali na dlhodobý cieľ, ktorým by malo byť povzbudzovanie k zodpovednosti a odovzdávanie našich hodnôt a presvedčenia deťom. Aj vďaka skvelej starostlivosti animátorov, ktorí sa počas stretnutia venovali našim ratolestiam, sme sa mohli na chvíľu zastaviť v zhone rodičovských povinností a správne nasmerovať naše výchovné kroky.

Radi by sme poďakovali Dominike Hajkovskej a o.z. ZAOSTRI NA RODINU (www.zaostri.sk), za inšpiráciu k zorganizovaniu kurzu, pomoc s materiálmi...

Ak aj Vás kurz zaujal, viac info nájdete na stránke <http://maranathapo.sk/aktivity/rodicovsky-kurz/>, kde sa dajú objednať všetky materiály ku kurzu.

Registrácia na Svetové dni mládeže 2016 v Krakove je spustená

Prípravy na XXXI. Svetové dni mládeže 2016 sú v plnom prúde! Uskutočnia sa 25. - 31. júla 2016 v poľskom Krakove. Ako tému zvolil Svätý Otec piate blahoslavenstvo: „Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo“ (Porov. Mt 5, 7), ktorým sa svetové dni tiež úzko previazali s liturgickým Svätým rokom milosrdenstva. Silnú symboliku má aj miesto konania práve v Krakove, centre úcty k Božiemu milosrdenstvu. „Najdrahší mladí priatelia, milosrdný Ježiš vás očakáva. Dôveruje vám a počíta s vami. Chce povedať toľko dôležitých vecí každému a každej z vás... Nemajte strach pozrieť sa mu do očí plných nekonečnej lásky k vám a dovoľte mu, aby vás dostihol jeho milosrdný pohľad, pripravený odpustiť vám každý hriech, zmeniť váš život a uzdraviť zranenia vašej duše,“ povedal pápež František v augustovom posolstve k SDM.

Na stránkach www.dcmajak.sk je možná registrácia pútnikov z Banskobystrickej diecézy. Ponúkajú tu rôzne varianty v cene od 220 do 265

eur (platí do 31. marca 2016). Varianty sa líšia podľa toho, či zahŕňajú alebo nezahŕňajú dopravu do Krakova, ale aj dĺžkou samotného pobytu. Každá varianta zahŕňa čiastočne aj stravu. Registrácia dobrovoľníkov prebieha na oficiálnych stránkach SDM www.krakow2016.com/zostan-wolontariuszem.

Svetové dni mládeže sa konajú už od roku 1984, kedy prvýkrát zvolal mládež Ján Pavol II., aby ukazovali živú vieru v Ježiša Krista. SDM majú podporovať angažovanosť mladých v Cirkvi a radovať sa z viery. Spájajú mladých ľudí z celého sveta, katolíkov, kresťanov iných vyznaní i všetkých ľudí dobrej vôle. Slávia sa každé dva až tri roky.

„A Svetlo vo tmách svieti...“

Saleziánky a saleziáni z Banskej Bystrice

*Zo srdca vám vyprosujeme a prajeme Požehnané Vianoce.
Svetlo nádeje nech prežiarí aj celý váš rok 2016*

Naše akcie

- 26.12.** Štefanovica
- 27.12.** Pastierske Vianoce
- 27.-30.12.** DC mladí Banská Belá
- 30.12. -1.1.** Silvestrovica Banská Belá
- 1.1. 2016** Slávnosť Bohorodičky, Nový rok
- 2.-5.1.** DC chalani Banská Belá
- 6.1.** Zjavenie Pána, posviacka príbytkov
- 16.1.** IMOS
- 17.1.** Rodinné oratko
- 19.-21.1.** Trídium k Laure
- 22.1.** Bl. Laura Vicuňová, zač. Deviatnika k DB
- 24.1.** DO pre sympatizantov DB, Sv. František Saleský
- 31.1.** Sv. Ján Bosco, Muzikál „Bez matky to nejde.“ - premiéra